

POUKA 12

Prvi deo: Pregled

Ključni tekst: Isaija 50,4

Središte proučavanja: Matej 28,16–20; 1. Petrova 3,8–15.21.22

Prošle sedmice završili smo pouku sa Jovljevim viđenjem Otkupitelja, koji „će na pošljedak stati nad prahom“ (Jov 19,25). Ove sedmice proučićemo kako da podelimo ovo izuzetno viđenje sa ljudima na ovoj Zemlji. U tu svrhu, usredsredićemo se na dva važna biblijska odlomka.

Prvi odlomak je Matej 28,16–20, u kojem Isus poverava svojim učenicima – pa tako i nama – zadatak poznat kao Veliki nalog. Ovaj odlomak, koji prenosi Isusove poslednje reči, predstavlja vrhunac celog jevanđelja. To je važan tekst koji nas suočava sa našom odgovornošću da podelimo nadu u Isusa Hrista sa svim narodima. Ova misija, koja se zasniva na božanskom autoritetu Isusa Hrista, ima univerzalni domet i obezbeđuje Božje prisustvo na našoj strani do svršetka vremena (Matej 28,20).

Drugi odlomak je 1. Petrova 3,8–18.21.22. Ovde nas apostol podstiče da radimo na oblikovanju svog ličnog karaktera. Takođe nas opominje da radimo unutar svojih zajednica i da učimo da volimo jedni druge, na taj način se duhovno pripremajući da podelimo radosnu vest jevanđelja sa svetom. Taj rad ima cilj da podstakne jedinstvo u crkvi, kao i da ohrabri postojanost njenih članova u vremenima progonstava. On nas, takođe, suočava sa našom odgovornošću prema Isusu Hristu, koji je umro za nas i koji nas spasava kroz svoje vaskrsenje i svoje posredovanje u nebeskoj svetinji (Jevrejima 7,25).

Drugi deo: Komentar

Veliki nalog (Matej 28,16–18). Isusovo vaskrsenje (Matej 28,1–7) predstavlja neposredni kontekst Velikog naloga. U tom kontekstu izveštava se o tri događaja. Prvi događaj je poklonjenje Isusu od strane žena (Matej 28,9), a zatim i jedanaestorice učenika (Matej 28,16–17). Drugi događaj je kada rimski vojnici koji su čuvali Hristov grob posećuju poglavare sveštenečke (Matej 28,11–15). Treći događaj je Isusovo prisustvo tokom oba prethodna događaja. Ova tri događaja pripremaju i opravdavaju Veliki nalog. Poklonjenje Isusu prethodi Njegovom pozivanju na božanski autoritet „na Nebu i na Zemlji“ (Matej 28,18). Obmanjujući izveštaj rimskih stražara poglavarima sveštenečkim priprema preokret od isključivog zaveta, gde je Izrailj bio jedini primalac, ka univerzalnom zavetu sa „svim narodima“ (Matej 28,19) na Zemlji. Samo Isusovo prisustvo, sa ženama i učenicima, priprema Njegovu crkvu za ispunjenje Njegovog obećanja da će biti sa njima „do svršetka veka“ (Matej 28,20).

Isusov autoritet. Čim su jedanaestorica učenika videli vaskrslog Hrista, poklonili su Mu se. Razumeli su da je On pobedio smrt (vidi Otkrivenje 1,18) i da je On Bog. Sama fraza „reče im govoreći“ (Matej 28,18), kojom počinju Isusove reči, podseća na ključnu formulu kojom se u Drugoj knjizi Mojsijevoj redovno uvodi Božja Reč (2. Mojsijeva 6,10; uporedi sa: 2. Mojsijeva 6,29; 2. Mojsijeva 7,8 itd.). Isusove reči potvrđuju učenicima da su dobro shvatili Njegov identitet i Njegov božanski autoritet „na Nebu i na Zemlji“ (Matej 28,18). Oblast Njegovog autoriteta obuhvata sve što je stvoreno, dajući Mu univerzalni suverenitet Stvoritelja (1. Mojsijeva 1,1). Reč „sve“ ponavlja se

tri puta (Matej 28,18.19.20), baš kao i na kraju izveštaja o stvaranju (1. Mojsijeva 2,1–3). Upravo zbog „sveg“ božanskog autoriteta, Isus ima pravo da poveri svojim učenicima misiju da dosegnu „sve“ narode i da ih nauče „svemu“ što je On zapovedio.

Univerzalni savez. U svetlu ove rasprave važno je podsetiti se da mi učenike dovodimo Hristu, a ne sebi. To jest, mi kao pastori, učitelji, evanđelisti, ili čak kao određena crkva, ne smemo da okupljamo neki svoj lični krug ili sledbenike. Umesto toga, moramo da krštavamo učenike za Hrista, koji je iznad svih naroda i koji će u budućnosti doći da okupi Svoje.

Krštenje označava prelaz u novi život. Ovaj obred priziva sam čin božanskog stvaranja iz haosa prvobitnih voda, ukazujući na stvaralačko delo Gospoda u prvim poglavljima Prve knjige Mojsijeve. U isto vreme, krštenje ukazuje na buduće stvaranje Novog Neba i Nove Zemlje nakon dolaska Sina čovečijeg. Krštenje nije samo znak Božjeg prisustva i simbol duhovne obnove; ono je i eshatološki znak da je Isusovo prisustvo zagantovano „do svršetka veka“ (Matej 28,20). Pre nego što dođe kao Sin čovečiji na oblacima nebeskim, Isus je Emanuilo, „Bog s nama“. Tako se Veliki nalog završava nadom u Isusovo prisustvo ovde i sada (uporedi sa Matej 1,23).

Priprema za deljenje radosne vesti (1. Petrova 3,8–15.21.22). Petar započinje odlomak 1. Petrova 3,8–15.21.22 rečju „napokon“ (grč. *telos*), pokazujući time zaključak prethodnog dela koji govori o svedočenju crkve svetu (1. Petrova 2,11–3,7). Ovaj odlomak je, dakle, naročito važan za misiju crkve. Ipak, dok se tekst Velikog naloga bavi pitanjem *zašto* moramo dopreti do naroda, Petrova poslanica usredsređuje se na to *kako* da se pripremimo za tu misiju. Kao prvo, Petar obraća pažnju na problem odnosa unutar zajednice vernika (1. Petrova 3,8.9). Zatim prelazi na izazov odnosa sa nevernicima, koji ne dele naše duhovne ciljeve i vrednosti (1. Petrova 3,13–17). Da bi ohrabrio braću i sestre da istraju u trpljenju dok čine dobro, Petar podseća na Isusov primer (1. Petrova 3,18).

Poziv na jedinstvo i ljubav. Petar počinje sa najvažnijim, i verovatno najtežim, aspektom pripreme za širenje jevanđelja. On poziva „sve“ (1. Petrova 3,8) – tj. sve članove crkve – da složno rade na građenju međusobnih odnosa. U tu svrhu, Petar naročito naglašava potrebu za jedinstvom i ljubavlju. Imajući u vidu sukobe koji razdvajaju grupe unutar crkve, Petar predlaže rešenje: bratsku ljubav, koju ne definiše kao puku sentimentalnu emociju. U opisu šta znači biti ujedinjen u duhu ljubavi, on koristi pet prideva:

1. Moramo da budemo „složni“ (1. Petrova 3,8), tj. u skladu jedni sa drugima.
2. Vernici treba da budu „žalostivi“ (saosećajni) jedni prema drugima, tj. osetljivi na potrebe i brige drugih.
3. Izraz „bratoljubivi“ (1. Petrova 3,8) podrazumeva onu vrstu ljubavi koja postoji među braćom i sestrama u porodici. Pošto smo povezani sa Hristom, mi smo deo Božje porodice i pozvani smo da volimo jedni druge.
4. Članovi crkve treba da budu „milostivi“, tj. spremni da praštaju, kao što je Hristos oprostio njima.
5. I poslednje (ali ne i najmanje važno), vernici treba da budu „ponizni“. Poniznost se ogleda u predusretljivosti, što znači da treba da budemo spremni da svoga brata uzdignemo iznad sebe.

Sledeći stihovi razrađuju praktičnu primenu ovih osobina: ljubav znači da ne vraćamo zlo za zlo onome ko nas je povredio (1. Petrova 3,9), nego da ga blagosiljamo, kao što nas je Isus pozivao da činimo (Luka 6,29). Da bi potkrepio svoju tvrdnju, Petar citira Psalam 34, koji govori o opasnosti jezika kada ogovaramo ili vređamo (Psalam 34,13).

Petar suprotstavlja moguću štetu koju nanosi zlo blagoslovima koje pripadaju onima koji traže mir (1. Petrova 3,11.12). Takav *šalom*, mir koji ujedinjuje članove crkve, donosi Božji blagoslov i pokazuje svetu da je Bog poslao Isusa i voleo nas kao što voli Sina (Jovan 17,22.23).

Trpljenje progonstva. U istom duhu, Petar razmatra slučaj onih koji zbog svoje vere trpe progonstvo od strane zlih nevernika (1. Petrova 3,13.14). Čak i tada, kaže Petar, ako ste nevini a trpите nepravdu, ne treba da vraćate zlo za zlo iz dva razloga: prvo, zato što je trpljenje pravednika blagoslov i Bog je na vašoj strani; drugo, zato što nevolja pruža veliku priliku da svedočite i branite svoju veru (1. Petrova 3,15). Petar zaključuje da je bolje trpeti zbog činjenja dobra nego trpeti zbog činjenja zla (1. Petrova 3,17). Osnovni etički princip ovih preporuka jeste da je bolje biti žrtva nego biti uzrok nečije patnje. Da bi potkrepio svoju tvrdnju o vrednosti trpljenja, Petar ukazuje na Isusa Hrista, Pravednika, koji je stradao za nepravedne i time im doneo spasenje (1. Petrova 3,18). Kao rezultat, Hristos je uzvišen i sada sedi s desne strane Bogu.

Treći deo: Primena u životu

Saveti za učitelja: Podelite razred u manje grupe i dodelite im jednu od sledećih aktivnosti. Dajte im vremena, kao grupi, da diskutuju o aktivnostima i pitanjima, a zatim neka svoje uvide predstave razredu. Ohrabrite članove razreda da uključe principe ovih aktivnosti u sopstveni duhovni život tokom sedmice. (Molimo obratite pažnju da su neke od sledećih aktivnosti pogodnije za lično razmišljanje nego za grupno učešće, što je i naznačeno.)

Aktivnost 1: Razmišljanje o bogoslužju (pročitajte Plač Jeremijin 3,29).

1. (*Za lično razmišljanje van razreda.*) Kada se molite, kleknite ili se poklonite do zemlje; shvatite da ste prah (Psalam 103,14). Iz tog praha, Bog će vas vaskrsnuti ako umrete pre nego što On dođe. Sa ovim poniznim i čudesnim mislima u srcu, zamolite Boga da promeni vaš karakter i da ga preobrazi u živ odraz Njegovog sopstvenog karaktera.
2. (*Za male grupe ili razred.*) Postavite sebi sledeće pitanje: Zašto bogoslužje treba da me motiviše da doprem do drugih ljudi? Razmislite o mogućim odgovorima, na primer: zato što je Bog kome ja služim istovremeno i njihov Bog, Bog koji je stvorio njih po Svome obličju i koji želi da i njih spase.

Aktivnost 2: „Idite!“ (Matej 28,19).

1. Šta vam reč „Idite!“ sugeriše?
2. Uporedite Isusovu zapovest „Idite!“ sa Božjom zapovešću Avramu da „ide“. Napravite listu sličnosti i razlika. Na primer, Avram ide u mesto koje ne poznaje, dok vi idete ka ljudima koje ne poznajete, itd.
3. Na koji način vaša lista poređenja produbljuje vaše razumevanje i zahvalnost Isusu za Veliki nalog?

Aktivnost 3: „Učeći ih da sve drže što sam vam zapovijedao“ (Matej 28,20).

1. Nabrojte ono što vam je Isus zapovedio da činite. Na primer: volite, ukazujte blagodat, pamтите Njegove istine. Šta biste još mogli da dodate na ovu listu?
2. Razmislite o načinima kako da ove zapovesti sprovedete u delo tokom ove sedmice.

Aktivnost 4: „Ja sam s vama“ (Matej 28,20).

(Napomena: ova aktivnost može biti urađena u grupi ili može biti izabran neko da otpeva pesmu solo.)

1. Otpevajte pesmu „Ne, nikada sam“.
2. Kako se osećate dok pevate ovu pesmu?
3. Kakvu utehu i nadu vam ona donosi?

Aktivnost 5: Pročitajte Psalam 141,3 i Psalam 19,14.

(Napomena: ova aktivnost može biti dodeljena za lično razmišljanje van razreda.)

1. Na kraju dana, postavite sebi sledeća pitanja: Kako mi je Bog danas pomogao da čuvam svoj jezik? Da li je bilo posebnih reči koje sam izgovorio, a za koje treba da se pokajem?
2. Rešite da od Gospoda tražite pomoć da budete bolji u svojim rečima i svim oblicima komunikacije sa drugima. Molite se: „Gospode, čuvaj moj jezik. Nadahni moje misli. Uz pomoć Tvoga Duha, neka reči koje izlaze iz mog srca i uma slave Tebe. Amin.“

Aktivnost 6: Pročitajte tekst 1. Petrova 3,15 i odgovorite na sledeća pitanja.

1. Zašto verujete u Boga?
2. Zašto ste adventista?
3. Zašto ne verujete u besmrtnost duše?
4. Pripremite argumente da odbranite svoju veru u oblastima u kojima vam je znanje slabo. *(Ova poslednja vežba može takođe biti dodeljena kao projekat za rad van razreda.)*